

Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 2, letnik XI.

april 2012

Vsebina

<i>Magdalena Tovornik:</i>	Beseda predsednice	15
<i>dr. Peter Suhadolc:</i>	Recenzija: Bruno Ravnikar –	
	Cinetografia e ballo popolare	16
<i>Janja Ravnikar:</i>	Nesnovna kulturna dediščina.....	
	in folklorne skupine.....	19
<i>Miloš Možina:</i>	Dvajset bogatih let FS Triglav	20
<i>Elizabeta Tome:</i>	Humanitarna akcija FS Emona	22
<i>Aleksander Sašo Zupan:</i>	Predstavitev novega člana	
	ZLTSS: FD Šenčur	22
<i>Miroslav Drevenšek-Šrauf:</i>	Celovečerni koncert DKV Krog Maribor..	24
<i>Brane Šmid:</i>	60 let AFS Ozara iz Kranja	24
<i>Mirko Kovačič:</i>	VI. mednarodni folklorni festival Kozje..	24
<i>E. Blažič, R. Cirkovski:</i>	SloFolk 2012	25
<i>Stanko Eršte:</i>	Letni koncert Mariborskega okteta ...	27
<i>Alenka Klemenčič:</i>	24. Mednarodni CIOFF® folklorni	
	festival FOLKART.....	27
<i>foto:</i>	Naslovnica nove knjige dr. Ravnikarja..	28

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
Glavni trg 7
p. p. 173
4000 Kranj
e-pošta: cioff-slovenia@cioff.org
internet: www.zltss.si

Bilten ureja Uredniški odbor:

glavni urednik	Janja Ravnikar
član	Janez Florjanc
član	Božidar Fabjan

Prispevke pošiljajte na: janja.ravnikar@gmail.com

Bilten se nahaja tudi na spletni strani ZLTSS: www.zltss.si.

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Panjska končnica: Petelina peljeta medveda

Beseda predsednice

10. marca letos smo v Trzinu izpeljali letošnji Zbor članov, skupaj z volitvami predsednice in vseh članov v naše organe, skladno s Statutom ZLTSS. Ponovno zaupanje za naslednji mandat sem dobila Magdalena Tovornik, v drugih organih pa se pojavlja precej novih imen. Tako je tudi prav, saj ste naši člani ljudje z veliko izkušnjami in je dobro, da dobite priložnost za sodelovanje v našem glavnem, Upravnem odboru, vsaj v enem mandatu. Vsem tistim kolegom, ki so to delo dobro opravljali v prejšnjem mandatu, se javno zahvaljujem!

Na Zboru smo poslušali tudi poročila. Največ pozornosti je bilo upravičeno namenjeno poročilu o gostovanjih naših folklornih skupin na festivalih v tujini. Skupine so sprejele le eno tretjino ponudb, ki so bile razpisane, kar ni dobro. Seveda za to ni krivo pomanjkanje interesa med folklorniki, ampak predvsem slabo finančno stanje, v katerem smo. To velja predvsem za gostovanja v oddaljenih krajih, letalski stroški so za skupine preveliko breme. Prav zato ostaja naša prioriteta iskanje možnosti za krajša in bližnja gostovanja. Žal tudi letos ni šlo brez opozorila, da morajo biti gostovanja naših članic usklajena z razpisi CIOFF®, v primeru, da gre za gostovanje izven tega, pa moramo biti o tem obveščeni! Tudi pravočasna oddaja poročila o udeležbi na festivalih je za nekatere še vedno problem. Drugo najpomembnejše poročilo je o festivalih pri nas. Nekateri nosijo oznako CIOFF®, drugi še ne. Naša sekcija pomaga pri iskanju tujih kvalitetnih folklornih skupin preko CIOFF® mreže, ko pa so ti stiki vzpostavljeni, jih organizatorji festivalov ne smejo samovoljno spreminjati, kar se žal dogaja. Zdi se tudi, da smo se nekako sprijaznili tudi s tem, da so naši festivali časovno nepovezani, zato so stroški večji in marsikatero tuje kvalitetne skupine, ki se v določenem obdobju nahajajo na turneji v naši bližini, žal ne vidimo na teh festivalih.

Delegate smo seznanili z načrtovanimi mednarodnimi aktivnostmi – konec aprila udeležba na sestanku Sektorja za Centralno in Vzhodno Evropo, ki bo v Strahonicah na Češkem, in na Kongresu CIOFF®, ki bo novembra v Parizu. Posebej je bilo izpostavljeno bolj intenzivno sodelovanje med CIOFF® in UNESCO. Tako bi tudi pri nas lahko nekateri festivali zaprosili slovensko Nacionalno Komisijo

pri UNESCO za pokroviteljstvo in uporabo njihovega znaka. Zaenkrat je to storil le Folkart Lent 2012.

Na Zboru članic smo lahko pozdravili tudi predstavnika JSKD. Na pustno soboto smo skupaj izvedli dolgo načrtovan posvet o slovenski nematerialni dediščini in folklorni dejavnosti. Ker je bilo sodelovanje uspešno, ga bomo nadaljevali. Zbor so pozdravili tudi prisotni prijatelji iz sosednje Italije, pisno pa nam je uspeh zaželel kolega s Hrvaške.

Po tej skupščini bomo sredi aprila sklicali novi Upravni odbor, ki bo imenoval generalnega tajnika in Strokovni svet ZLTSS. Upam, da bomo lahko učinkovito uresničili načrt dela, ki smo ga sprejeli v Trzinu.

Vsem našim članicam, ki v teh pomladnih mesecih slavijo pomembne jubileje, iskreno čestitam in jim želim še veliko volje in zadovoljstva pri ohranjanju in predstavljanju naše nesnovne, žive, kulturne dediščine!

Magdalena Tovornik, predsednica ZLTSS, predstavnica CIOFF® pri UNESCO

Recenzija: Bruno Ravnikar – *Cinetografia e ballo popolare*

Pravkar je v Italiji izšla knjiga Bruna Ravnikarja *Cinetografia e ballo popolare* (Kinetografija in ljudski ples) s podnaslovom *Analisi e rappresentazione grafica della danza* (Analiza in grafična upodobitev plesa), ki jo je izdala in tiskala založba Gremese v Rimu v sodelovanju z Unione Folclorica Italiana (Italijanska folklorna zveza).

Zajetna knjiga, ki obsega 345 strani, je bila prvotno zamišljena kot priročnik za udeležence tečaja kinetografije, ki ga je Ravnikar vodil v letih 2006–2008 v vasici Russi pri Ravenni in ki ga je pod vodstvom

predsednika Maurizia Negra organizirala Unione Folclorica Italiana (UFI). Podlaga tega priročnika naj bi bila Ravnikarjeva knjiga *Kinetografija, ples in gib*, ki jo je izdala in založila Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije v Kranju leta 2004, predhodnica katere je bila prav tako Ravnikarjeva knjiga *Kinetografija*, ki jo je izdala Zveza kulturnih organizacij Slovenije leta 1980. Prvotni načrt je predvideval, da bi v italijanščino prevedli le osnove kinetografije, vendar je nato padla ideja, da bi tekstu dodali tudi nekaj kinetogramov italijanskih ljudskih plesov. To pa zato, da bi se tečajniki oziroma bralci lahko urili v branju kinetogramov plesov, ki so jim blizu. Opise plesov je avtor črpal iz gradiva, ki ga je zbral za potrebe tečaja v Rusiji. Nekatere plesne je delno rekonstruiral po opisih, objavljenih v italijanski reviji *Choreola*, druge pa na podlagi nekaterih video posnetkov. Ti so bili bodisi potegnjeni s spletnega omrežja ali jih je preskrbela Noretta Nori, tečajnica v Rusiji in pogodbeni docentka Propedeutike plesa in Vzgojnega plesa pri Državni plesni akademiji v Rimu. Prav Noretta, ki se tudi ukvarja z italijanskimi ljudskimi plesi, je v dogovoru s profesorico plesne akademije Flavio Papacenko uredila italijansko izdajo knjige.

V knjigi se je tako nabralo 47 italijanskih ljudskih plesov. Nekateri zapisani plesi niso ravno enostavni in imajo precej različnih figur, recimo *Giga a due* iz Piemonta, okcitanska *Giga* iz doline Varaita, ali *Spallata* iz Abrucev. Večina jih je v celoti zapisanih, veliko plesov italijanskega juga, kot so *Tarantella*, *Pizzica-pizzica* ter sardinski plesi, pa je avtor prikazal le z osnovnimi variantami korakov. Na jugu namreč velikokrat bodisi prosto improvizirajo ples ali pa je ples v izvedbi folklornih skupin preveč stiliziran in (pre)močno koreografsko obarvan, da bi bil verodostojen prikaz nekdanjega starega plesa. Kot zanimivost naj povem, da bo poznavalec slovenskih ljudskih plesov pri marsikaterem parnem plesu v knjigi spoznal variante plesov, ki so bili zapisani tudi v Sloveniji: na primer *Lorì* je ples podoben rašpli, *Punta e tacco* (konica prstov in peta) pa precej podoben nekemu štajerskemu plesu. Naj pozoren bralec ugotovi, kateremu!

Knjiga je razdeljena na tri dele. Prvi del (60 strani), ki ga je napisala Noretta Nori, predstavlja uvod v Ravnikarjevo knjigo. V njem Norijeva obrazloži slovenski oziroma jugoslovanski pristop k Labanovi kinetografiji, opiše zgodovinski razvoj zapisa plesov in

poda osnove za razumevanje strokovne analize tako oblik kot strukture ljudskih plesov. Drugi del, ki je z 80 stranmi osrčje knjige, je italijanski prevod oziroma priredba glavnine Ravnikarjeve knjige *Kinetografija, ples in gib*. Razdeljena je na dve poglavji: *Terminologija* in *Kinetografija*. Tretji del vsebuje najbolj zajetno, okoli 180 strani obsegajoče poglavje *Antologija italijanskih ljudskih plesov*. Plesi so razdeljeni v glavnem po geografskih območjih: Južna Italija s tarantellami, dežela Abruci, regija Umbria, Toskana in Emilia-Romagna, dalje severozahodna Italija s posebej opisanimi okcitanskimi plesi, Furlanija (kjer sta prisotna tudi tržaška različica plesa *Šetepaši* in rezijanski ples iz Osojan v zapisu Mirka Ramovša), plesi italijanske manjšine v Istri in na koncu sardinski plesi.

Tretji del je še posebej zanimiv tudi za ljubitelje italijanskega ljudskega plesa, saj je vsak ples najprej uokvirjen v zgodovino in prostor z zapisom kdaj, kje in kako se je izvajal. Navedeni so dalje viri plesa samega in ime notnega in korevničnega zapisovalca. Sledi analiza plesa z analitično shemo plesnih elementov in zadevne korevnične strukture. Te uvodne dele je v glavnem napisala Noretta Nori ob občasni pomoči in pregledu avtorja tega zapisa. Glavnino seveda predstavljata notni zapis in kinetogram. Skoraj vsi so Ravnikarjevo avtorsko delo. Knjigo, ki je namenjena učenju kinetografije po Laban-Knustovem sistemu in naj bi jo s pridom uporabljali italijanski šolski učitelji, plesni vaditelji, folkloristi in ljubitelji ljudskih plesov, zaključuje kratki avtorjev življenjepis.

Ker sem pri nastanku knjige aktivno sodeloval, vem, koliko truda so posebno avtor, pa tudi njegovi sodelavci vložili vanjo. Čeprav smo velikokrat obupali, da bo do izida res prišlo, je lahko Bruno Ravnikar danes ponosen, da je projekt, ki si ga je pred leti zadal tudi na pobudo pokojnega Stojana Petarosa, in sicer vnesti v italijanski svet folklorne kinetografsko zapisovanje plesov, kronal najprej z uspešno serijo tečajev kinetografije in sedaj tudi z izidom te knjige. Čeravno je nekaj posameznih italijanskih strokovnjakov že posamično obvladalo kinetografski zapis plesov, lahko s to knjigo res trdimo, da smo Slovenci tisti, ki smo zaslužni, da se je kinetografija razširila med italijanske folkloriste. Bravo Bruno, čestitamo!

dr. Peter Suhadolc, Trst

Nesnovna kulturna dediščina in folklorne skupine

Na letošnjo februarso pustno soboto je v Ljubljani v soorganizaciji JSKD in ZLTSS potekal strokovni posvet s naslovom *Nesnovna kulturna dediščina in folklorne skupine*. Razdeljena je bila v tri sklope, katerih moderatorji so bili Magdalena Tovornik (1. sklop), dr. Bruno Ravnikar (2. sklop) in Mirko Ramovš (3. sklop).

Prvi sklop je nosil naslov *Register žive kulturne dediščine: kakšno mesto imajo oz. najbi imele na njem folklorne skupine*. Kot moderatorka je z uvodnim predavanjem na temo *Odprtega prostora na UNESCO-vem seznamu* pričela Magdalena Tovornik, z *Vidiki kulturne dediščine v luči UNESCO-ve konvencije za varstvo nesnovne kulturne dediščine* je nadaljeval dr. Naško Križnar. V svojem predavanju nam je med drugim razložil, kaj vse spada pod nesnovno kulturno dediščino. Naslednja je bila dr. Rebeka Kunej z *Dilemami ob vpisovanju plesnega izročila v Register žive kulturne dediščine*. Sistematsko si je zastavila šest vprašanj, in sicer: Vpisovati ples ali plesalce? Kaj je ljudsko plesno izročilo? Je ljudski ples živa ali nesnovna kulturna dediščina? Predstavljajo folklorne skupine živo ali oživljeno kulturno dediščino? So folklorne skupine kulturna dediščina ali le nosilci kulturne dediščine? Vpisovati množičen splošno znan pojav ali izjemen, enkratni ples? Bo ples z vpisom v Register pridobil ali izgubil »živost«? Adela Pukl, kustosinja iz Slovenskega etnografskega muzeja (SEM), ki je bila, pohvalno, ta dan edina maškara v naši sredini, je govorila o *Prepoznavanju nesnovne kulturne dediščine in o postopkih vpisa v Register žive kulturne dediščine*. Povedala nam je, da je bil do leta 2010 koordinator Glasbenonarodopisni inštitut, od 2011 pa to nalogo opravlja SEM. Povedala je tudi, da se obravnava le prijave, ki so vezane na ozemlje znotraj meja naše države, zamejci v tem primeru spadajo pod državo, kateri danes pripadajo. Prvi sklop je pred splošno razpravo s predavanjem zaključila Anja Soršak, in sicer s temo *Primeri iz tujine in primer vpisa metliškega obredja*, kar je predstavljalo tudi del njene že uspešno zagovarjane magistrske naloge.

Drugi sklop, katerega je moderiral dr. Bruno Ravnikar, je nosil naslov *Folklorne skupine na folklornih festivalih: predstavljanje folklorizirane izročila ali stereotipizirana atrakcija?* Moderator je z uvodnim predavanjem predstavil *Pregled stanja na področju mednarodne*

folklorne dejavnosti (njegovo predavanje je objavljeno na naši spletni strani), sledil je Vasja Samec s temo *Med zahtevami folklornih festivalov in možnostmi slovenskih folklornih skupin*, nadaljevala Neva Trampuš s *Programskimi zahtevami mednarodnih folklornih festivalov* in pred splošno razpravo zaključila Vesna Bajić Stojiljković s tematiko *Folklornih skupin manjšinskih etničnih skupnosti iz Slovenije na folklornih festivalih v tujini: naj na njih predstavljajo tudi slovensko izročilo?* Povedala je tudi, da se je njihova koprsko folklorna skupina AKUD Kolo odločila, da postavijo slovensko koreografijo s primorskimi plesi.

Tretji in obenem zadnji sklop z naslovom *Nova odkrivanja starega in iskanja spregledanega: možnosti razvijanja programov folklornih skupin na Slovenskem* je moderiral Mirko Ramovš, ki je kot prvi govoril o *Starejših virih o plesnem izročilu: od opisov do rekonstrukcije*. Z zelo zanimivo zastavljenem, kar prekratnim predavanjem na temo *Tanga – del kulture plesa na Slovenskem* je nadaljeval Tomaž Simetinger. Branka Moškon je spregovorila o *Programih slovenskih folklornih skupin na srečanjih: iskanje novega ali ponavljanja starega?* Nežka Lubej je govorila o *Razvijanju otroških folklornih skupin: od plesa k igri in ponovno nazaj k plesu*. Srečanje je zaključila Ida Dolšek z *Litijskim špinerbalom: lotili smo se nečesa novega*. Tako je za konec prikazala litijski ples predilcev (špinerbal) med obema vojnoma, ki je spadal med elitnejše dogodke v mestu Litija. Projekt LAS LEADER je obsegal iskanje virov in raziskavo na terenu, izdelavo večernih kostumov, pripravo glasbenih priredb in plesnih koreografij, sestavo primerno zasedenega ansambla, izdajo promocijskih tiskanih gradiv in obnovo garderobnega prostora, njegov rezultat pa je tudi izdana knjiga avtorice omenjenega predavanja.

Janja Ravnikar

Dvajset bogatih let folklorne skupine TRIGLAV

»Predstave folklorne skupine Triglav nas popeljejo v preteklost in v nas prebudijo spomine na »včasih«, ko je bilo vse bolj umirjeno, ko

smo imeli več časa zase in za ljudi okrog sebe. Njihovi nastopi nas pomirijo in hkrati navdušijo. V zadnjih letih so si ustvarili dobro ime, ki sodi v sam vrh amaterskih folklornih skupin. Kot priznanje za svoje delo je skupina leta 1993 prejela občinsko priznanje, leta 1999 pa plaketo občine Jesenice. Te besede nam je namenil župan naše občine Tomaž Tom Mencinger.

Folklorna skupina Triglav ima v svojem stalnem repertoarju od pet do deset odrskih postavitev – odvisno od časa in številčnosti članstva, v svojem dvajsetletnem obdobju pa jih je ustvarila več kot trideset. Med njimi je odrska postavitve *Vrtec*, ki je nastala v prvih letih delovanja skupine. Naslov je dobila po uvodni pesmi *Vrtec ogradila bodem*, odločilno pa jo zaznamuje *špegutanc* – ples z izbiranjem, ki ji daje igrivo podobo. Prav s to odrsko postavitvijo se je po petletnem obstoju začela temeljita programska prenova skupine, ki se ni končala vse do danes in se je odrazila tudi v koncertu, ki ga je skupina pripravila ob 20-letnici obstoja.

Polna dvorana obiskovalcev na Slovenskem Javorniku je 10. decembra 2011 z aplavzi nagradila izvedbo bogatega jubilejnega koncerta ob 20-letnici folklorne skupine Triglav. Koncert so poleg plesalcev obogatili godci, pevci in kot gostje godbeniki iz Pihalnega orkestra Lesce.

Uro in pol dolg koncert z naslovom »Ogledalo ljubezni« je nanizal v štirih prizorih v folklorni govorici predstavljene namišljene ljubezenske usode posameznikov iz vaške pevske fantovske družbe s Slovenskega Javornika oziroma ljubezenske usode njihovih svojcev: Hočem bogatega, reveža nočem, Stare hlače – mlada kri, Rana ljubezen – (ne)srečna ljubezen in Stara je gratala, ljubiti me hoče. Zgodbe, ki so prostorsko umeščene na Gorenjsko, sta v celoto povezovala potovca – vandrovcu, ki sta od vasi do vasi prenašala vesti in dobro tržno blago.

Številnim posameznim članom folklorne skupine so ob jubileju podelili zlate, srebrne in bronaste Maroltove značke za nad 5-, 10- in 15-letno sodelovanje v skupini. Lep aplavz pa so namenili tudi dr. Bojanu Knificu, ki bo v letošnjem letu prejel Maroltovo plaketo.

Miloš Možina, predsednik KUD Triglav

Humanitarna akcija Folklorne skupine Emona

V letu 2012 praznuje Folklorna skupina Emona 45. obletnico neprekinjenega delovanja. Odločili smo se, da bomo jubilejno leto pričeli s humanitarno akcijo – krvodajalsko akcijo. Ideja je dozorela med plesalci in potem, ko smo uskladili vse datume in obveznosti, je padla odločitev, da akcijo speljemo februarja.

Po predhodni najavi smo se 28. 2. 2012 zbrali na Zavodu za transfuzijo krvi v Ljubljani. Za večje skupine krvodajalcev se morajo na Zavodu pripraviti, da vse teče lepo normalno. Na Zavodu so nas bili veseli, saj smo jim prinesli veliko mero dobre volje in seveda vsi darovali kri. Za nekatere je bila to prva tovrstna izkušnja. Veseli so bili, da so s svojo krvjo pomagali ljudem, ki so je potrebni. Nekateri Emonci pa smo redni krvodajalci. Pomembno je, da smo iz Zavoda, po obilni malici, vsi odšli dobre volje in zadovoljni, da smo se za krvodajalsko akcijo odločili.

45. obletnico svojega delovanja bomo kronali s Slavnostno akademijo ob 45. obletnici Folklorne skupine Emona, z naslovom »POGLEJ...VA-SE,« ki bo v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma 29. 9. 2012.

Elizabeta Tome, predsednica FS Emona

Predstavitve novega člana ZLTSS: FD Šenčur

Na pobudo občanov, med katerimi so izstopali Ivan Rebernik, Marinka Mohar, Janez Sušnik, pa tudi župan Miro Kozelj, smo spomladi leta 2009 izvedli anketo o interesu občanov za folklorno

dejavnost. Odzvali so se občani od treh do sedemdesetih let, a smo lahko organizirali le skupino starejših od 50 let.

V okolici delujeta že dve podobni skupini, zato smo se odločili, da gremo z osmimi možmi in osemnajstimi ženami nekoliko svojo folklorno pot. Za odrsko predstavitev sem pripravil prvo priredbo štajerišev in treh pesmi ob delu na vasi. Obenem sem prikazal še šego, znano za Šenčur na prelomu v dvajseto stoletje. Fantje so peli sredi vasi ob mlaki, v katero se je stekala Olševnica. Če je prišel mimo mladenič in pozdravil, so ga napodili s: »Kaj govoriš, a nas zmerjaš?« Podučili so ga tudi z udarci. Ko pa je naslednjič šel mimo in ni nič pozdravil, pa zopet: »A s pojed'u jez'k? Kdo te je učiu olike?« Tudi to so mu poizkusili vtepti v glavo.

Z vajami smo pričeli septembra 2009. Prvi javni nastop smo imeli februarja 2010, in sicer na območnem srečanju folklornih skupin v Predosljah. Ker še nismo imeli svojih oblačil, smo nastopali v oblačilih današnjega časa.

Pripraviti je bilo potrebno strategijo delovanja folklorne skupine. Tako sem se sestal z dr. Knificem in preverjal možnosti takšne usmeritve te folklorne skupine. Določila sva obdobje, iz katerega imamo določena oblačila sicer le na slikah, a se jih da rekonstruirati. Za pomoč pri urejanju oblačilne podobe iz začetka 19. stoletja je priporočil Tadejo Pance. Folklorne skupine so že pričele s poustvarjanjem oblačenja kmečkega obdobja iz tega obdobja. Tako smo imeli pokrita pokrivala (knjiga Janje Žagar), za ureditev oblačil smo angažirali Tadejo Pance, manjkala pa so nam obuvala! Raziskovanja o obuvalih iz tega obdobja se je lotila mag. Tita Porenta, ki je bila dvajset let kustosinja in raziskovalka obutve v enem od gorenjskih muzejev.

Več o oblačilni kulturi iz prvega polletja 19. stoletja si lahko ogledate na nastopu folklorne skupine FD Šenčur, ki bo 15. 4. 2012 ob 17. uri v dvorani Doma krajanov v Šenčurju. Gostje na tem nastopu so folklorniki DU Naklo in večina sodelujočih pri izdelavi oblačil, obuval in pokrival.

Aleksander Sašo Zupan, strokovni vodja

Celovečerni koncert DKV Krog Maribor

Društvo za kulturno vzgojo Krog Maribor ima v soboto, 12. maja 2012 v mariborski Unionski dvorani celovečerni koncert. Začetek dogodka se predvideva med 17. in 18. uro. Nastopajo vse skupine društva.

Miroslav Drevenšek – Šrauf

60 let AFS Ozara iz Kranja

Akademsko folklorna skupina Ozara iz Kranja letos praznuje 60. obletnico svojega delovanja. Ob tej priliki smo pripravili poseben projekt, ki vključuje postavitve tematske razstave in slavnostni koncert, ki bo 13. in 14. aprila 2012 v Veliki dvorani Doma krajanov Primskovo, Kranj. Vabljeni vsi ljubitelji folklorne in slovenskih ljudskih običajev.

Brane Šmid

VI. mednarodni folklorni festival Kozje 2012

Od 10. – 13. maja 2012 Folklorna skupina Kozje organizira VI. mednarodni folklorni festival Kozje 2012. Pričakujemo skupini iz Srbije in Avstrije.

Program:

V četrtek, 10. 5. prihod gostov in zvečer ob 20.30. uri nastop na trgu Lipa v termah Olimia Podčetrtek.

V petek, 11. 5. popoldan folklorne delavnice, zvečer prikaz naučenega in družabni večer pod šotorom.

V soboto, 12. 5. ob 17. uri povorka skozi kraj, ob 18. uri glavna prireditev v šotoru pred gasilskim domom Kozje in potem družabni večer folkloristov in gledalcev.

V nedeljo, 13. 5. dopoldan odhod skupin domov.

Dobrodošli na našem festivalu!

Mirko Kovačič, predsednik FS Kozje

SloFolk 2012

Med mednarodne kulturne festivalske prireditve v Sloveniji se je spomladi leta 2005 v koledar CIOFF® uspešno vpisal tudi Mednarodni folklorni festival SloFolk Slovenija. Pobudniku festivala, **folklornemu društvu Kres** iz Novega mesta, so se pridružile še tri folklorne skupine iz Dolenjske in Posavja: Folklorna skupina **KUD Oton Župančič** iz Artič, folklorna skupina **KD Vidovo** iz Šentvida pri Stični, folklorna skupina **KUD FS France Prešeren** iz Račne pri Grosupljem in leto pozneje še folklorna skupina **KUD FS Javorje** iz Šmartnega pri Litiji, ki se bienalno pri organizaciji menja s skupino iz Račne. Festival je bil ustanovljen z namenom, da bi na Dolenjsko in v Posavje pripeljali folklorne skupine iz tujine, spoznavali njihove ples, pesmi, šege in navade. Hkrati pa bi s tem skupine organizatorice lažje navezale stike s festivali v tujini, kjer predstavljajo naše izročilo njihovim ljubiteljem plesov in pesmi.

Festival SloFolk se odvija vsako leto konec aprila in traja šest dni. Vsakič gosti štiri tuje skupine, ki v času festivala nastopajo na celovečerni prireditvi skupaj z domačo skupino, vsak dan v drugem kraju, od koder prihajajo skupine gostiteljice.

Letos bo festival, že osmič po vrsti, potekal od 26. aprila do 1. maja v Artičah pri Brežicah, Šentvidu pri Stični, Šmartnem pri Litiji in v Novem mestu. To bo spet priložnost za spoznavanje ljudskega izročila različnih narodov – od plesov, pesmi in pristnih ljudskih glasbil do kostumov, v katerih se bodo skupine predstavile. Letos skupine prihajajo iz **Makedonije, Srbije, Češke** in **Latvije**, vsak dan pa bodo nastopile v drugem kraju na celovečernih koncertih s skupino gostiteljico. Videli jih bomo tudi drugod po Dolenjski in Posavju, na mestnih trgih, v domovih za starejše občane, turističnih in nakupovalnih središčih.

S celovečernimi koncerti se bodo predstavili:

- v **petek**, 27. aprila, ob 19. uri v Prosvetnem domu v Artičah, kjer bo tudi slovesno odprtje festivala,
- v **soboto**, 28. aprila, ob 19. uri v Domu kulture v Šentvidu pri Stični,
- v **nedeljo**, 29. aprila, ob 19. uri v Domu kulture v Šmartnem pri Litiji,
- v **ponedeljek**, 30. aprila ob 19. uri v KC Janeza Trdine v Novem mestu, kjer bo tudi svečani zaključek festivala.

Skupine bodo v času festivala nastanjene v Vojašnici Novo mesto, nekatere pa tudi pri družinah folklornikov iz skupin gostiteljic. Stroške festivala, prenočitev in prehrane gostujočih skupin krijejo domače folklorne skupine s pomočjo podpornikov in darovalcev, del denarja pa prispeva tudi Javni sklad RS za kulturne dejavnosti. Taka oblika mednarodnega sodelovanja krepi prijateljstvo med narodi, premaguje verske razlike in pomaga spoznavati druge kulture. Vsakoletno druženje folklornikov in folklornic različnih starosti stke nešteto novih prijateljstev, celo ljubezni. Gostitelji pa smo zadovoljni, ko gostje zapuščajo festival z lepimi vtisi o naših ljudeh in deželi ter z obljubami, da še pridejo.

Zapisala Erika Blažič in Rudolf Cirnski, FD Kres

Letni koncert Mariborskega okteta

Mariborski oktet bo ob zaključku svoje 39. koncertne sezone pripravil letni koncert pod naslovom *Naš Maribor*. Na njem bodo izvedli dela, ki so vsa na nek način – vsebina pesmi, avtor besedila (npr. bl. A. M. Slomšek, R. Maister, A. Tiršek), avtor glasbe (O. Dev, M. Reichenberg) ipd. – povezana z Mariborom. Koncert, ki bo vključen tudi v program Evropske prestolnice kulture 2012, bo v četrtek, 26. aprila 2012, ob 19.30. uri v Kazinski dvorani SNG Maribor.

Za Mariborski oktet Stanko Eršte

24. mednarodni CIOFF® folklorni festival FOLKART

Maribor, 26. junij do 30. junij 2012

V letu Evropske prestolnice kulture, ko mesto Maribor nosi ta laskavi naziv, ima naš največji folklorni festival veliko odgovornost predstaviti čim širšo paleto folklornih skupin z vseh koncev sveta. Organizatorji v tesni povezavi z našo Zvezo, tako z gospo predsednico Magdaleno Tovornik in dr. Brunom Ravnikarjem, pripravljamo pisan in raznolik program tega vseslovenskega folklornega praznika. Skrbno izbrane folklorne skupine bodo v Maribor in širom po Sloveniji koncem junija prinesle koščke ljudske tradicije z vseh koncev sveta. Zastopane bodo Srednja in Južna Amerika, Afrika, Azija in Evropa. Še posebej pa je razveseljivo dejstvo, da sta se letos povezala Jurjevanje in Folkart ter tako uspela uresničiti prihod odlične skupine iz Mehike.

Alenka Klemenčič, producentka Folkarta

V Imoli je bila 16. marca predstavljena knjiga dr. Bruno Ravnikarja o kinetografiji in ljudskem plesu, katero je izdala založba Gremese v Rimu.